

W NIEDZIELĘ DNIA 4. WRZEŚNIA 1803.

Z Wiednia d. 27. Sierpnia.

Znany już przez otrzymaną nagrodę od tutejszey akademii wyzwolonych nauk, artysta Michał Kögler, sztycharz, który przez zrobienie portretu Arcy Xcia Jmć Karola dał już dowód swego talentu i zręczności, przysłużył się świeżo publiczności portretem nowego arcybiskupa Wiedeńskiego hrabiego Hofenwartą.

Z Neubausu w Czechach donoszą, iż d. 26 Lipca był dniem radości dla państwa Kamēnitz w Taborskim powiecie, gdyż Arcy Xżna Mar. Amalia, wdowa po Xciu Parmeńskim, raczyła go obecnością swoją zaszczyścić. Na granicy tego państwa przyjęli ją C. K. maior hrabia Wratysław i dziedzic tego państwa Jan Nadherny. Arcy Xżna Jmć odwiedziła w bliskości miasta założoną świeżo hamernię, oglądała wszystko z największą ciekawością, i z powodu wzrostu narodowego przemysłu najwyższe swoje ukontentowanie oświadczyła. Stamtąd udała się Arcy Xżna Jmć przy czynionych iey od duchowieństwa i miasta honorach do zamku, gdzie iadła obiad. Po obiedzie cbejrzała w ogrodzie zamkowym ogromną lipę, która wszystkich podróżnych, na siebie oko ściąga, potem udała się na powrot do Retretszycu. Dla obezna-

nia czytelnika z tą sławną w dzieiach czeskich w Kamēnitz lipą, przyłączamy tu iey geometryczny rozmiar. Odziomek tey lipy ma obwodu 6 stop austryackich, wysokości 81, a obwód wierzchu 120. Gałęzie iey tak są rozłożyste i gęste, że ani deszcz, ani promienie słońca przez nie się nie przebią, i zakrywają do 200 kwadratowych sążni mieysca. Rachując, że na kwadratowym sążniu ziemi stanąć może 16 ludzi skupionych, zaczem pod zastaną tey lipy stanąć ich może 3216. Słusznie więc mówią, że ta lipa cały regiment zakryje. Z resztą drzewo to iest jeszcze zdrowe, i co rocznie wyoszcza nowe łatorosie, i nawet daleko by się po ogrodzie rozszerzyła gdyby go nie obcinano.

Z Brno d. 26. Sierpnia.

Z części C. K. Albanii i Dalmacyi odbieramy wiadomość, że w Skutary, o 8 mil tylko od Kataro leżącego, pokazała się zaraza morowa, przeciw czemu przedsięwzięto już na granicy ostrożności środki, a Montegrinowie rozściągęli z swey strony kordon. Miasto Sebaniko w Dalmacyi utraciło także przez pomor, od 4 miesięcy tam panujący, bardzo wiele ludzi; lecz mamy wiadomość, że ten już zupełnie ufał:

Pod tamtejszemi brzegami znajduje się

kilka wojeunych angielskich statkow, które wszystkie kupieckie okręty przetrząsają, i jedną tylko szanując C. K. banderę i paszporty.

Algierscy rozbojnicy poważyli się na tamtejszym morzu, aż pod wyspę Curgola postąpić, i wszystkie kupieckie statki strachem przerazili.

Urodzay zboża, wina i oliwy tak jest wielki w Dalmacyi, że najstarsi tamteysi ludzie podobnego nie pamiętają. Po 6 latach nie urodzaju, każdy błogosławi opatrność za tego rocznią obfitość.

W Wenecyi na prokuracyi nowej można widzieć codziennie 2 miesięczne bliźnięta, zrosłe z sobą od pępka aż do piersi, i iedne mające wnętrznosci, tak iż kiedy iedno się nasie, drugie nie potrzebuie pokarmu.

Z Konstantynopola pod d. 25 Lipca donoszą, że kapitan basza stanął z swą flotą przy wyspie Mitilene, gdzie wszystkie okręty obce przychodzące lub odchodzące. z Konstantynopola przetrząsa. Większa część ludu okrętowego stoi pod namiotami na lądzie. Złapał 6 buntowniczych Derahbeiw, z których 3 zaraz kazał obiesić, a 3 innych tenże sam los zapewne czeka.

Kupcy francuzcy w Konstantynopolu i Smirnie, dowiedziawszy się o wypowiedzeniu wojny, kazali już poładowanych na okręty wiele bardzo towarow lewanckich wyładować, nie mając dla swoich okrętow przyzwoitey zastony, przez co bardzo wiele tracą. Poselstwo francuzkie ma w krotce wydać nową taryfę ceł, która wszystkim w Konstantynopolu posłom służyć będzie za skazowkę.

Nowy pruski poseł baron Bielefeld przybył d. 22 Lipca do Konstantynopola.

Francuzki ambassador jen. Brune, podał

Porcie mocne przełożenia dla czego mianowany do Paryża turecki ambassador do tego czasu nie wyjechał. Dywan zebrał się nadzwyczajnie i wymawiał się, iż zaszła wojna między Francją i Anglią sprawiła odmianę w instrukcyach ambassadora. Jenerał Brun nie przestał na tem, podał nową notę, i ambassador musiał niezwłocznie do Paryża wyjechać.

Z Petersburga d. 8. Sierpnia.

Gazeta nasza zawiera co następuje. — *Z Kronstadt i Sierpnia.* — Wczoray przybył tu z Peterzburga szambelan i kawaler orderu S. Anny I. klasy Mikołay Rasanow, w towarzystwie ministra handlu hrabiego Romanzowa i ministra marynarki Czyczakow, dla przedsięwzięcia stąd wiadomey podróży morskiej w koło świata. Obydway ministrowie powrocili dnia tego ieszcze do stolicy. — Słychać: że przeznaczone do tej wyprawy obydwie kupione w Londynie okręty, Nadzieia i Newa, tey ieszcze nocy, ieżeli wiatr będzie pomyślny, wypłyną z portu. Wyprawa ta, której dowodzcą jest P. Rasanow nietylko dla Roslyi, ale i dla całej Europy może być użyteczną; gdyż przedmiotem iey nietylko jest rozszerzenie naszego handlu, ale ma także na celu nauki i rozkrzewienie poloru między narodami dzikimi. Wiadomo, że P. Rasanow przeznaczony jest na posta do Japonii. Lud obydwóch okrętow, składa się z doświadczonych officyerow i maytkow. Kilku także uczonych, a mianowicie naturalistow popłynie z wyprawą. Z Kronstadt obydwie okręty popłyną do Portsmutu, stamtąd do wysp kanaaryskich czyli Szczęśliwych (tak je nazywano w starożytności i w istocie zasługują na to nazwisko, z powodu pięknego klimatu i bogactw przyrodzenia.) Uczeni Roslyjscy odwiedzą tam największą na świecie górę, ogień wyrzucającą, której niezmierny cień, przy

wschodzie słońca, okrywa całą wyspę i morze aż po horyzont, i której wierzchołek odwiecznym lodem jest okryty, na którego jednak pochyłościach, rośnie tak nazwane olbrzymie drzewo, z wszystkich znanych drzew najsilniejsze. Rozum oświecony naukami, może tam dochodzić przyczyn wielkich świata rewolucy, najważniejsza albowiem z wysp kanaryjskich, Teneriffa, utworzoną być miała, według zdania fizyków, przez działanie podziemnego ognia, przez który wyrzuconą być miała z najgłębszych przepaści ziemi na powierzchnię morza. Góry te składają się z kamieni przetopionych i spalonych i zatrudniały zawsze ciekawość naturalistów. Z wysp tych podróżni nasi popłyną w prawą do okolic południowych Ameryki, do bogatej Brazylii, gdzie rzeki wyrzucają złoto i drogie kamienie, gdzie Europejczyk inną wcale widzi naturę, tak, że opis tamczynych roślin i zwierząt, zdawałby nam się bawieczny, gdyby nazwiska uczonych, których gorliwe przywiązanie do nauk do tego kraju ściągnęło, nie zaręczały za prawdę tego. Ależ to jeszcze odkryciow, ile uwag zrobić tam będzie można. Z Brazylii, żeglarze nasi odprawiają drogę Magellana, opuszczają Ocean atlantycki i około przylądka Horn, odkrytego w r. 1612, popłyną na morze spokojne. Tam widzieć będą mieszkańców magelańskich, których nam podróżni nawet angielscy (Bayson, Wallis) jako strasznych olbrzymów opisali i przez to bayki Hiszpanów odnowili. Tam podróżni nasi porównywać będą wszystkie doniesienia i będziemy nakoniec wiedzieli jak sądzić o olbrzymim wzroście Patagonów. Przybywszy po nad brzegami Chili do portu Valparezo, udadzą się do wysp Sandwich (gdzie sławny Kook zginął) a potem do Japonii, gdzie przemysł i niewiadomość mieszkańców równie uderzają, gdzie niektóre kun-

szta, do nieznanego nam stopnia doskonałości doszły; ale gdzie rozum ludzki w najgrubszej został ciemności. P. Rasanow ma zlecenie rozpocząć tam i zatwierdzić związki handlowe. Do tych czas kraj ten był smutną ofiarą despotyzmu i zabobonu, i prowadził jedynie handel z Chińczykami i Hollendrami, którzy wszelkiego rodzaju upodlenia dla zysku znosili. Jeżeli poselstwo nasze dopnie zamiaru swego, z większą dla nas będzie korzyścią otrzymywać wiele rzeczy z Japonii, jak z Chin. Herbata japońska, porcelana, lak, materye iedwabne i bawełniane, nierównie są lepsze jak chińskie. Kompania rosyjsko-amerykańska zamienić je może za towary, a Japończycy, pomimo swego nieokrzesania, nie są tak złośliwi i chytry w handlu, jak sąsiedzi nasi Chińczykowie. Wyspy te zawierają wiele przedmiotów ciekawych. Jest tam wiele ptactwa osobliwie przyozdobionego od natury i najpiękniejszy owad na świecie; — to wszystko pomnoży zbiory naturalistów naszych. Ośm wulkanów ciągle tam wyrzuca ogień, lawa ich ognista rozlewa się potokami; wody mineralne szczególniejsze mające własności, wrą wewnątrz ziemi, jakby na największym ogniu. Kraj mający tyle piękności, a razem tyle okropnych widoków, wznieca ciekawość naturalisty. Z Japonii, żeglarze rosyjscy popłyną w r. 1805 do Kamczatki, gdzie przezimują, stamtąd do Unalaczka, Kadiak i innych wysp Archipelagu, rozciągającego się między Kamczatką i północną Ameryką, a od poprzedników naszych odkrytego. Uczynić tu można uwagę, że dowódca wyprawy, P. Rasanow, jest zięciem sławnego Szelechowa, który z posiadłościami rosyjskimi, połączył wyspy amerykańskie, gdzie pierwszy ogłosił ludom imię W. Katarzyny, dobrodzieiństwami ich obsypał, kunsztu i nauki wprowadził. — Z Archipelagu amerykań-

skiego, powrocią do Kadiak, dla zabrania tam towarow i udania się z niemi do Kantonu, iedynego portu otworzonego w Chinach dla Europeyczyka, gdzie Moskale ieszcze nie postali, prowadząc iedyne handel w Kiachta. Z Kantou popłyną do mało nam znanych wysp Filipińskich, gdzie natura wśród okropności wulkanow i trzęsień ziemi, wszystkie swe bogactwa wylała, gdzie wieczne panuje lato, gdzie kwiaty i owoce zdobią drzewa nieprzeftannie, gdzie palmy i lasy cytrynowe i pomarańczowe, od nieznośnych promieni słońca zastaniają i gdzie kokos, muszkat, cynamon, kassia, bez pomocy rąk ludzkich rosną. Przysłowie, że obok trucizny, lekarstwo także rośnie, może być do tych krajow przyłtosowane, gdyż nigdzie nie masz tyle zioł iadowitych, a razem tyle innych zioł służących do leczenia, jak na tych wyspach. — Jawa, Sumatra i pół wyspa indyyska, będą także przedmiotami ciekawości podróżnych naszych. Widać tam będą świątynie najdawniejszey podobno na świecie religii, i pomniki grubego zabobonu; znaydą liczne narody, poddane kupcom europejskim, rządzącym niemi wedle ustaw chytrego zysku. Dowiedzą się tam o przyczynach wzrostu kwitnącego angielskiego handlu, a upadku hollenderskiego. Okrążą nakoniec przyładek Dobrey nadziei, staną w punkcie, z którego do Ameryki południowey udali się i powrocią do ukochaney oyczyzny. — W tym sposobie bandera rossiyska obiedzie pierwszy raz kulę ziemską, i język nasz słyszany będzie w kraich, gdzie nazwisko nasze ledwo jest znane. Mieszkańcy ich, nie znaydą w nas rabuflow i tyranow, idących za drogą wskazaną od Columba, dla napełnienia nowego świata zbrodniami; ale przyiacioł ludzkości, ofiarujących zobopólne korzyści handlowe, ciekawych dostrzegaczow natury, odprawiających podróż z

orężem spokojnych nauk, a nie z orężem śmierci. — Wypadkiem tey ważney wyprawy będzie. 1) Otworzenie handlu morskiego z Chinami, Japonią, a może i z południową Ameryką i Indyami. 2) Urządzenie osad rossiyskich i ustanowienie kantorow handlowych, na wyspach i lądzie północney Ameryki. 3) Odkrycia i uwagi dotyczące się nauk. — Niech kto chce dziwi się młodym Moskałom, opuszczającym dobrowolnie wspaniałą stolicę i powierzającym się na lat kilka batwanom morskim, dla przeyscia z iedney części świata do drugiey, dla doświadczenia upałow pod równikiem i mrozow na północy — my zazdrościmy im tego, wystawiając sobie nieprzeliczone przyjemne zabawy, jakie ich czekają. Ciekawość czynnego rozumu, ma swoje niebo nie znane umyśtom zgnusniałym. Do zabaw tych przyłaczyć ieszcze należy chwate, że wzgardzili niebezpieczeństwami i przyłżyli się do rozszerzenia żeglugi rossiyskiey. . . . Honor szuka świetnego niebezpieczeństwa.

Z Bruxelli d. 18. Sierpnia.

Bardzo wiele tu już przybywa woyska, które składać będzie armią angielską.

Różni kupcy w Ostendzie obawiając się bombardowania Anglikow zaaflekurowali swe domy.

Lud przybywających lub odchodzących z belgickich portow okrętow jest w rekwiwicyą wzięty.

Między Dunkierką i Boulogne jest już 36,000 francuzkiego woyska zgromadzonego. Przed naszem miastem ma być wielki obóz założony.

Anglicy mają mieć zamiar wszystkie francuzkie i bawaskie porty, w których się uzbroienia przeciw Anglii dzieją, atakować i spalić zbroyne statki.

Z Londynu d. 12. Sierpnia.

Dziś po południu o 3 godzinie, w śred

patryotycznych okrzyków radości zgromadzonego wszędzie ludu, pojechał Król Jmć do wyższej izby parlamentu i zakończył niniejsze posiedzenie obrad parlamentowych następującym głosem od Tronu:

Panowie i Słachta!

Już nakoniec przez wzgląd na stan interesów publicznych, mogę tak długie i pracowite posiedzenie wasze rozwiązać. Przy zamknięciu obrad waszych miło jest złożyć wam moje żywe uczucia dziękczynienia, za tak gorliwe i niespracowane usiłowania w sprawie narodu i jego chwały. W ciągu pokoju dowiedzieliście swoim postępowaniem, iak myśl wasza i położenie terażniejsze nasze i niebezpieczeństwa, na odwołanie, których najszczególniej byliście wezwani, zupełnie zgłębiła i ogarnęła; a od momentu rozpoczęcia wojny, nietylko w zakrzętnieniu się około kraiu obrony, ale i w silnym nawet iey popieraniu pokoju pokazaliście natężenie i bystrość nieporównaną. Przedsięwzięte przez was środki przeciw zasztem niedawno zdradzieckiem i okrutnem w Irlandyi zdarzeniom mieć będą iak się spodziewam, niezawodny skutek: zapobiegną dalszemu nadwężaniu spokojności publiczney i przekonają moich wiernych poddanych wtey części ziednoczonego królestwa, że z zupełną ufnością na tey obronie, która im się należy, mogą polegać. W czasie obrad waszych, które z dziennego wypadaty porządku, i tych z oka niepuściliście przedmiotow, ku którym waszą zwrociłem uwagę, tak dalece, że miło mi jest wspomnieć, iż ustalenie ceł i urządzenie rozmaitych przez was dochodow, iako też przedsięwzięte sposoby iłstną ulgę handlującym przy nieść, żeglugę i handel mego królestwa ożywić i iego granice rozszerzyć powinny.

Słachta niższej Izby!

Składam Wam moje szczególniejsze po-

dziękowanie, za hoyną gotowość wzezwoleniu na koszta potrzeb kraiowych. Bolesno jest dla mnie, gdy zważam, że sposobom na nieuchronne natężenia, bez przydania ciężaru wiernego mi ludu, nie można było zaradzić. Ale nie potrafię dostatecznie waszey mądrości i stałości uwielbić, że nie mając względu na przemiatające ofiary, powiększeniu długow na terażniejszą wojnę zapobiegliście. Możecie być pewni, że z moiey strony nayskrętniejszą oszczędność zachowam, iaka tylko się zgodzi z przygotowaniami i z uskutecznieniem natężeń dla pomieszenia szykow i ostabienia potęgi nieprzyziaciela, którego wszystko podgarnać chcąc a chciwość i nie syta dumą, do tych nas ofiar poniewolnie skłania.

Panowie i Słachta!

Jestem zupełnie przekonany, że mimo to, iż wasze obradowe obowiązki się kończą, wy iednak tym samym duchem, co was dotąd ożywiał, tchnąc i na moment nieprzeftaniecie. Mieć sobie zawsze będziecie za powinność przykładać się do wykonania tych środków, które na obronę i bezpieczeństwo kraiu, wasza mądrość uiszczone mieć chciała, a nadewszystko dajcie kierunek gorliwości i poświęcaniu się w sprawie narodu, któremi pałają wszystkie klasy wiernego mi ludu. Sprawiedliwie pyszny z stopnia położenia, na którym Wszecmocnemu podobało się nas przez tyle wiekow, między Europeyskimi narodami utrzymać, mam niezawodną ufność, że przy dalszey Boskiej pomocy wierni moi i waleczni poddani, nieprzyziacielowi i światu przez swoje usiłowania dostatecznie pokażą, że zamach na obalenie naszey niepodległości, albo na ostabienie potęgi ziednoczonych królestw skończy się z hańbą i zgubą, śmiejących go przedsiębrać, i że moy lud za swoje ofiary sownie nadgrodzonym będzie przez ciągłe i nieprzerwane swobod i bezpieczeństwa swa-

go używanie, 'sobie i następnym pokoleniom przez patryotyzm i waleczność zabezpieczając one na zawsze.

W tych głosach ani onowych nadziejach do pokoju, ani związkach naszych z innymi mocarstwami Europy, ani o losie Hannoveru, najmniejszej wzmianki nie masz.

Parlament zbierze się znowu w Listopadzie.

Powiadają, że już są wydane rozkazy na wolne przepuszczenie Hannoweranów do naszych przed Wezerą i Elbą krążących okrętów, aby tym sposobem ułatwić utworzenie nowego z Niemców złożonego oddziału, którego naczelnikiem Xcia de Cambridge byź mienia.

Zamiar rządu jest, każdego cudzoziemca wezwać, aby swoje imię, mieszkanie, i czym się bawi, do urzędu podał, a nieposłuszni, będą z kraju wywołanemi.

Rozgłoszono tu wczoraj, iż Rosyja naszemu rządowi bardzo mocno uczyniła oświadczenie, kończąc na tym, że jeżeli Anglija od blokady nie odstąpi Wezery i Elby, tedy poseł rosyjski natychmiast z Londynu wyjeździe. Na tę pogłoskę podniosły się na moment papiery o 3 aż do 4 od 100. Ale to wszystko wkrótce ucichło i zda się rzeczą byź pewną, że wspomniana blokada nie w przed ustanie, poki Francuzi z brzegów Wezery i Elby nie ustąpią.

Rada gminna miasta Londynu zezwoliła na 2,500 f. szt. do zapisania w gospodzie Lloyds, a oraz i P. Doktorowi Jenner prawo Obywatela Londyńskiego przyznała z podarunkiem tabakierki złotej 100 f. szt. wartości.

Jenerał Grinfiel miał podług niektórych doniesień opanować wyspę Tabago, gdzie francuzka załoga z 300 tylko ludzi była złożona.

Większa część naszej floty z Jamaiki, szczęśliwie w kanale stanęła, lubo ją w przed burza była rozpedziła.

Jenerał Bowles, pogrom przez tak czas długi Hiszpanów, d. 22 Czerwca w ciężkie cputy kaydany na więzienie do Hawany został zaprowadzony.

Kupey Hiszpańscy, mieli podług pism naszych odebrać rozkazy odłożyć na dalszy czas swoje wypłaty do Anglii. Jest obawa, że także z Hiszpanią przyydzie do wojny bo ona 80,000 wyszka wystawia.

Do Gothenburga dwa razy na tydzień poczta odchodzi.

W Indjach wschodnich nowa nam się wojna z Maratami znaczy, która tym niebezpieczniejsza będzie, że liczną mają iazdę. Jenerałowie Stuart i Wellesley już angielskie woyska wyciągnęli w pole. Król Kochinchinu na początku Lutego, został pokonany od Króla Tonkinu w trzydniowej rozprawie, w której z obu stron 40,000 ludzi poległo.

Widziano o 24 mil merskich od Scylli eskadrę nieprzyjacielską z 3 liniowych okrętów i 2 fregat złożoną.

Wiadomości gospody Loyds: francuzki i korsarz kupiecki, 2 okręty francuzkie, a 3 hollenderskie zabrane zostały.

Jak w Dublinie tak i w całej Irlandyi dotychczas spokojność trwa nienaruszona. Wiadomość iakoby w Kork między rokoszami, a tamteyszem woyskiem do zatargow przyszło, wcale się niesprawdziła. W Dublinie już do 8000 ochotników znajduje się pod bronią. Schwytani rokoszanie, których coraz więcej sprowadzają, nie przez sądy woyskowe iak dotąd, ale przez urzędy cywilne mają być sądzeni. Rokoszanie z tego powodu rozgłaszają, że ta odmiana stąd pochodzi, iż rząd francuzki zagroził, że sobie inaczej z niewolnikami angielskimi postąpi.

Trzy francuzkie kupieckie okręty z St. Windham, nie czynią rzeczy z zażenowaniem, ale tylko sobie chcą lud zobowiązać, i patrzą na to, co na gospodach mówią. Tymczasem niebezpieczeństwo jest niemiędy wielkie.

Na schwytaney korwecie francuzkiej l'Epervier próżno Hieronima Bonaparte szukano.

Na dzień dzisiejszy urodzin Xcia Walizyi wielkie uroczystości przygotowano.

Xiążę Bedford, oddział z 500 ludzi własnym kosztem wystawia.

W Edynburgu (stolicy Szkocyi) wszyscy cudzoziemcy zaświadczenia mieć muszą, inaczej będą brani za podeyrzanych.

Wynaleziono teraz takie pokłady, że 13 do 14 ludzi z całym swym sprzętem na wozie mogą być wystani. W kilku godzinach można tym sposobem znaczną liczbę wojska do najodleglejszych przystawieć okolic.

Niektóre z naszych wojennych okrętów uderzyły na francuzkie armatne statki pod Boulogne. Pisma nasze mówią, że są od nas bardzo uszkodzone.

Nim jeszcze posiedzenie parlamentu było dziś ukończone, wniósł P. Sherydan, aby wszystkim ochotnikom w narodzie, imieniem parlamentu, za ich obywatelskie poświęcenie się, wdzięczność oświadczyć. Przytym wyraził, że możniejsi ochotnicy, w rządzie prostych stawiający żołnierzy nie powinni przez zbyt piękne i wytworne ubiory innych celować; bo nie o to kto ma cieńsze sukno, ale czy ma odwagę i serce tu iść. Oświadczył daley P. Sherydan, że takowy minister, któryby się ważył w ugodę z nieprzyjacielem wchodzić, dopokiby choć ieden z wylądowanych na tey się ziemi znajdował, bez względu jako zdrajca ma być sądzony. P. Windham i inni byli tego zdania, że nie wprzod ochotnikom należy się dziękować, aż po odbytey służbie. Ministrowie, przydał P.

Lord Hawkesbury: Chciałoby wmówić, że niebezpieczeństwo najazdu teraz jest większe niż po zasztey w Campo Formio ugodzie, aby przez to mieć pozor do nagany ministrów, że nie dosyć byli czuynemi. Ja utrzymuję, że niebezpieczeństwo nie jest teraz większe. Francya miała tę ugodę iak zwyczajnie za rozeym. I dla tego sądziła być potrzebą, począwszy od podpisu w Campo Formio ugody, aż do rozpoczęcia na nowo krokow nieprzyjacielskich, dostateczną siłę utrzymywać w Szwajcaryi, aby pilne mieć oko na Austryą. Toż samo i teraz czynić musi. Rząd francuzki utrzymnie wielkie wojska we Włoszech i Szwajcaryi. Utrzymnie co raz bardziej powiększającą się armią na północy w Niemczech, zapewne nie dla inney przyczyny, iak tylko aby się przeciw niebezpieczeństwom zastanie, mogącym iey w posiadaniu północnych krajow zagrażać.

Półkownik Krausurd: Nie raz się z podziwieniem patrzałem iak bystro wojska pruskie swoje czynią obroty, ale ten sposob zwrotu nie służy dla Anglii, ani iey nadbrzeżow.

Nakoniec wniosek P. Sherydana został przyjęty.

Półkownik Hutchinson był tego zdania, aby rozpoznać sprawę Irlandyi i narzekaniom tamtejszych mieszkańcow tak rozlicznym i podobno nie bez przyczyny zaradzić. Jakżeby miło było Irlandyi, gdyby choć na czas Następcę Tronu za wice Krola mieć mogła. Wniosek ten iednak odrzucony został ponieważ ministrowie oświadczyli, że nie jest teraz czas podobną roztrząsać sprawę.

Z Paryża d. 16. Sierpnia.

Wczoraj pierwszy konsul, iako w dzień urodzin swoich, słuchał mszy S. około południa w kaplicy Tuillery, o godzinie 2: południu przyjmował konstytucyjne władze, które mu wieszowały szczęśliwego powrotu, a o 4 dawał ciętu dyplomatycznemu audyencyą, pod czas której Bailly de Ferrette oddał mu zaufalny list, iako pełnomocnik zakonu Maltańskiego. O godzinie 5 śpiewane było *Te Deum* w metropolitańskim kościele, na którym wszystkie konstytucyjne władze były przytomne. Reszta dnia poświęconą została publicznym zabawom, illuminacyom, koncertom i ucztom. Wiele teatrów dawały bez płatne reprezentacje. Bonaparte skończył teraz 34 rok. Za 2 lub za 3 tygodnie wyjedzie do Brestu.

Ob. Chas wydał porównanie Bonapartego W. z Karolem W. której Książki wyszły już drugie wydanie.

Angielska jedna fregata miała się na śródziemnym morzu rozbić, a druga o 32 armatach przed Tulonem być zabrana. Fregata *Minerwa* zabrana niedawno już jest uzbrojona.

Tureysze pisma mieszczą w sobie następujący wiersz do Pani Bonapartowej, matki pierwszego konsula, z powodu jego urodzin d. 15 Sierpnia:

Przy tem uroczystem Święcie,
Francuz zagrzany dawną swych Pradków rocznicą
Czci Maryi Wniebowzięcie,
Co nosiła Boskiego Zbawcę w swem Żywocie,
Niech cię jak czci, tak ci sprzyja
Każdy, oo ci hołu wintem podchlebny twej Cnocie.
Nie jesteś ty, jak Marya
Naszego Zbawcy Rodzicą?

Bonaparte pod czas bytności swej w Sedanie, dał wdowie po guilotowanym w tym mieście, wraz z innemi 26 obywatelami 1793, prezydentcie Sedanu Desrouleau, matce 9 dzieci, 60,000 fr.

Jedna nasza fregata i 2 korwety, płynące z Smirny zawinęły szczęśliwie do Tulonu.

W różnych departamentach wielkie znowu wilki szkody czynią; nie tylko bydło, ale i ludzi napaściują. W depart. Gers zaiadły już 13 osób.

Przed kilką dniami prawie przy rogatkach paryzkich popełnione zostało okropne zbrojstwo. Nieiaki Alexis, który niedawno swoj winny handel sprzedał, odwoził kogoś do pobliskiej Paryża wioski Paulin, a nazad sam o godzinie 8. w wieczor powracał. Zaledwo wyjechał z wioski, natychmiast uderza na niego 3. ludzi żądając pieniędzy pod utratą życia. On przysięga, że niema pieniędzy; wystrzał z pistoletu przymusza go do wyśledzenia; wysiadając odbiera raz puginatę; broni się ile może, ale przeciw tak nierownej liczbie nie mógł wydróżyć; odebrał tyle ran, iż w krotce umarł. Zbrojcy wsiedli w kabriolet i ujechali. Policya każe ich teraz wszędzie śledzić.

Ob. Delaure, prefekt osadowy w St. Domingo, powrócił teraz do Paryża.

Prywatna fregata la Blonde z Bordeaux zabrała także i korsarza angielskiego o 20 armatach. Zabrawszy z niego wszystkie artylerją i amunicyą, w sadziła nań 250 ięńców obowiązawszy ich w przod, iż pory słuzić nie będą, poki za równą liczbę Francuzow wymienione ni nie zostają.

Z Kopenhagi d. 16. Sierpnia.

Podług dzienników tureyskich, woyska nasze zebrane w Holsztyńskim 26 Września mają do swoich popowracać stanowisk.

Bywazy duńskiego posta sekretarz w Dreznie P. professor Pelt, w Sundzie za pomocą młodego marynarza robił doświadczenia maszyny pływania wynalezioney przez siebie. Za pomocą tej maszyny wspomniany marynarz przeprowił się z Helsingöru do Helsingborga i stamtad nazad. Maszyna ta jest z drzewa korkowego podobna do kurtki. Te doświadczenia czynione były w przytomności wielu widzow.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 4. WRZEŚNIA 1803.

Dokończenie o Indostanie.

Lubo godność W. Wezyra utraciła teraz bardzo wiele na swej okazałości i powadze, jest wszelako jeszcze największą w państwie. Wezyr rozrządza cesarskimi dobrami; od niego zależy wydawanie z cesarskiej kancelaryi dyplomów, i t. d. Subahowie boją go się zawsze; może przeciw nim bardzo łatwo pobudzić nieprzyjaciół. A gdy zawsze z sobą są niezgodni, zatem ma nad nimi wpływ z którego biegły statysta mogłoby bardzo korzyść.

Niektórzy pisarze opowiadają nam zinną krwią, że Cesarz ma 900 mill. rupiów dochodu, że zawsze utrzymuje 200,000 wojska i 900 stoni. Z powyższego opisu rzeczy, łatwo każdy pozna iak śnieszne i przesadzone są ich twierdzenia. W samem nawet pałacu Dehli, nie wiadomo dokładnie, iak są wielkie dochody państwa, których większa część składa się z haraczu Raiow i Subahow; podatku zawsze niepewnego i zakłuczonego. Wszelako domyślać się można, że dochód mało co nad 200 mill. rupiów wynosi, co czyni do 800 mill. zł. pol.

Stosunki Europejczyków z przedniejszemi urzędnikami państwa Mogolskiego, od Gangesu aż do przylądka Komorin, rozciągają się tyll o do Subahow Bengalu i Dekanu.

Francuzi, Anglicy i Duńczykowie, których przedniejsze posiadłości znajdują się na brzegach Koromandlu, zostają w nieiakięj podległości tych Subahow. Hollendrzy tak mocno usadowieni na wyspie Jawie, nie mają tylko małe faktorye na lądzie, i są z tego względu spokojniejszemi i szczęśliwsiemi.

Jest to wielką osobliwością widzieć tak daleko panującego Monarchę, który nie jest słuchany, którego wazalowie po 30,000 wojska utrzymują, który nie jest pewny opędzenia swych potrzeb, który nakoniec patrzeć musi, iakiego urzędu cy zbroyną ręką wydzieraiać sobie szafowane przez niego łaski! Półwyspa Indyi, w której Cesarze dawniey samowładnie rządili, nie zależy dziś od nich iak tylko przez resztę gasnącego już zwyczajau.

Nie zapędzając się w dokładny opis geograficzny granic tej półwyspy, powiemy tylko, iż pod tym nazwiskiem rozumiemy obszerny kraj, ciągnący się na południe od Surat aż do Gangesu. Kraj ten ma w niektórych miejscach przeszło 400 mil francuzkich szerokości, lecz co raz wężey kończy się aż do przylądka Komorin. Można go na 4 główne części podzielić: Brzegi Malabaru, subahowstwo Dekanu, brzegi Orixu i brzegi Koromandlu, które to części wszędzie pasmo gor przedziela.

Na brzegach Malabaru wiele znajdują się kraiw, które wyiawszy króla Kanary, nie są hołdownikami Mogoła. Maratowie posiadają północną część, w której kilka mają portow. Anglicy posiadają Bombay. Co do Portugalczyków, tym nie zoftało się tu z dawnych obszernych posiadłości indyjskich tylko Goa i niektóre małe powiaty. Francuzi posiadają tu miasto Demarche. Duńczykowie mają także małą posiadłość.

Wyiawszy Bombay, który ma przedziwny port, reszta europejskich posiadłości nie wiele znaczą, i są tylko korzytne dla

korzeanego handlu. Hollendrzy mają tu faktoryę i miasto Kochin.

Przednieysi Xiążęta na brzegach Malabaru są: Krolowie Kanary, Kalkuty, zwany pospolicie Samorinu, i Krol Trawankore, którego kraie do przylądka Komorin przytykaia. Pierwszy z nich jest tylko hołodownikiem Mogoła, reszta udziela, i niektóry do 40,000 utrzymuią woyska.

Położenie Malabarskich brzegow jest daleko szczęśliwsze, niżeli Koromandlu. Maratowie są na tychu brzegach spokojni; Mogoł czuść tylko małą kraiu posiada, a kłótnie Europejczykow są daleko na nich rzadsze.

O brzegach Orixy nie wiele będziemy mowić. Anglicy mają tam posiadłość Bizagapnam. Bagogi Busol, z królewskiego pokolenia, posiadał tam na północnym brzegu część kraiu Balasor, którą mu Subach Bengalu ustałpił, i jego następcy dotąd dzierzą. Znajduia się tu także pokolenia Maratow.

Subahowstwo Dekanu zajmuie cały kraj od Auregabatu aż do Musnlipatnamu, z wcielonym do niego dawnym kraiem Golkondy. Ten wielki powiat jest pod władzą jednego Subaha, od którego także zależą kraie Karnatik, Madura, Tanjore i Mahillore, a czasem i Wilsapur, tak, iż prawie cała półwyspa Indyi temu cesarskiemu urzędnikowi podlega.

Początkowo wielkorządcy nie byli tylko dzierzawcami prowincyy, w których razem armiami dowodzili, podług używaney polityki w Azyi, ażeby iak nawięcey władzy w jedney łączcie osobie. Wybieranie polatkow nie dzieie się, iak tylko zbroyną zawsze ręką, zaczawszy od najmniejszych urzędnikow aż do wielkorządcow. Stąd właściwie

poszło, że urzędnicy cesarsey po prowincjach stali się samowładnemi, a terażnieysze położenie państwa dopomogło im do udzielnosci.

W całym państwie Dekanu pełno jest Maratow, którzy różne posiadaią krainy, tudzież różnych Xiążęta pogańskich. Wszystkie urzędy woyskowe i cywilne zostaią w rękę Patanow, Mogótczykow, Arabow i innych Mahometanow; kraiovcow zostawiono tylko prace około roli. Rękodziel mało tu znajdzie. Subah taką samą nad wszystkimi kraiami rozciaga władzę iak Cesarz; iego patenta tyle maia mocy, iak gdyby z samey stolicy cesarstwa przychodzily.

Zmarły w roku 1748 Nizam-el Muluc, oyciec terażnieyszego Subaha, panował zupełnie nad całą półwyspą. We wszystkich razach okazywał moc i dzielność godną epoki panowania Aurengzeba. Widziano iak w 100,000 woysk upokorzył Maratow, i znowu, kiedy mu potrzeba było, spokojnym był widzem ich pustoszeń. Syn iego nigdy do tey powagi doyc nie może.

Subah Dekanu utrzymuie zawsze 30,000 piechoty i 15,000 iazdy. Wrazie potrzeby zwołnie ieszcze tych, którzy mu służyć powinni, i wystawia w krotce armią z 100,000 piechoty i 50,000 iazdy złożoną. Co rocznie obiezdza większe swoje prowincye dla wybrania podatkow, iednak zaledwo cokolwiek na zaległość wymodź może. Często nawet przymuszony jest użyć woyska na wydobycie od swych hołodownikow haraczu. Gdyby roku iednego opuścił tę zbroyną podróż, zaraz iego półdni zartowaliby z niego, i nicby mu nie zapłacili.

D O N I E S I E N I A.

Podae się do wiadosci publiczney, iż z mocy dekretu Sądu Szlacheckiego Krakowskiego kilkaset xiąg z biblioteki Ossolińskiej, pozostałych od pierwszey licytacji dla niedostatku Amatorow pod ow czas będących, dotąd niesprzedanych, d. 13 Września roku terażnieyszego, w kamienicy Zelechowskich pod Nrem 336 na Szewskiej ulicy niżej swego szacunku sprzedawane będą. — Na ostatek sprzedawane także będą Numismata złote, i nieco sreber stołowych.

Drukarnia Lubelska czyni wiadomo, iż Tom pierwszy *Dykcjonarza Niemiecko-Polskiego*, iuz z pod prasły wyszedł, przeto ci JJPP. Prenumeranci, którzy ju X. Józefa Walewskiego prefekta teyże Drukarni prenumerowali mają się dla odebrania tey części dzieła zgłosic. Ostrzega przytym też Drukarnia iż ci prenumeranci, którzy u samego Autora s. p. X. Karola Winklera swoię prenumeratę zapisać kazali; żadney pretensyi mieć do odebrania nie mogą, ponieważ po śmierci Autora to dzieło za upadłe ogłoszonym zostaiło, Drukarnia iedynie na swoy koszt kontynuować i w krotkim czasie ukończyć go przedsięwzięła. Dzieło to ien już na dwa Tomy lecz na trzy rozdzielone będzie, i każdy Tom z osobna na wodnym pa-

pierze zł. pol. 6 a zaś na kleiowym zł. pol. 8 kosztuje. JJPP. Księgarze z odtrąceniem przy-
zwoitego procentu nabywać będą go inogli.

Imperatorski Uniwersytet Wileński na mocy Dyplomaty dnia 4 Kwietnia i Ustaw dnia 18
Maja roku idącego nasytawiać urzędzonych przytępując do wyboru osob na Katedry wa-
kujące podaje do wiadomości publiczney tak punkt 22 Ustaw, w którym przepisany sposob wy-
boru Professorow na place wakujące, iako też listę Katedr wakujących z ostrzeżeniem, iż ci,
którzyby życzyli sobie otrzymać plac Professora mogą dzieła swoje nadesłać w takim języku-
w jakim są publikowane, lecz pismo z objaśnieniem ogólnem nauki, na którąby się kto poświę-
cał maia być przysyłane do Uniwersytetu w językach Polskim, Łacińskim lub Francuzkim,
i że tak dzieła iako też pisma do Uniwersytetu maia być oddawane na pocztę *franco*.

Punkt 23 z Ustaw: " Wszyscy ordynaryjni Professorowie nie wytęcając Professorow
Teologii wybierac się będą przez Uniwersytet następnującym sposobem: 1) Ogłaszasz się wa-
kującą plac Professorski, na który ma być wybrany nowy Professor. — 2) Każdy chcący ten
plac otrzymać obowiązany jest złożyć w Uniwersytecie dzieło swoje publikowane lub w rękopi-
smie, także ogólne swoje zdanie o tey nauce, o którą rzecz idzie, o obiekcie iey, o obszerności,
granicach, postępkach, aktualnym stanie, o naylepszym sposobie iey dawania i różnych Au-
torach, którzy naylepiej objaśnili rozmaite przedmioty tey nauki. — 3) Uniwersytet przepo-
rzuawszy dzieła i pisma oraz powziawszy szczególne wiadomości o tych, od których wspom-
niane dzieła i pisma przysłane będą, przytępi do wyboru Professora przez wota sekretne. —
4) Uniwersytet doniesie o wybranim Professorze swojemu Popieczytelowi, który go podaje
do potwierdzenia Ministra.

Lista Katedr wakujących w Imperatorskim Wileńskim Uniwersytecie spisana na Zebraniu
powszechnem dnia 18 Lipca 1803.

I. W Fakultecie Fizycznych i Matematycznych Nauk.

1. Fizyki.
2. Naturalney Historyi.
3. Wieyskiego Gospodarstwa.
4. Wyższej stosowanej Matematyki.

II. W Fakultecie Medycznych Nauk.

1. Kliniki.
2. Leczenia bydlat.

III. W Fakultecie Moralnych i Politycznych Nauk.

1. Logiki i Metafizyki.
2. Moralney Filozofii.
3. Ekonomiki polityczney.
4. Prawa Cywilnego i Kryminalnego znaczniejszych dawnych i terażniejszych
Narodow.
5. Prawa Cywilnego i Kryminalnego w Rossyjskim Imperium i byłych Pro-
wincyach Polskich przyłączonych do Rossyi.
6. Historyi Powszechney.
7. Teologii.

IV. W Fakultecie Nauk i Sztuk wyzwolonych.

1. Wymowy i Poezyi.
2. Języka i Literatury Greckiey.
3. Języka i Literatury Łacińskiej.
4. Języka i Literatury Rossyjskiey.

Magistrat C. K. Stołecznoego Miasta Krakowa niniejszemi podaje do wiadomości, iż na
proźbę Pana adwokata Bienkiewicza jako kuratora masy krydalney Jankla Gompłowicza i
Peysaka Jakubowicza do prasette 29 Julii b. r. tu wniesioną Rudera czyli Pułtki wraz z grun-
tem Lewka Swiecarza żyda w mieście żydowskim pod Nrem 94 stojące zł. ryń. 136 kr. 15
sądownie oszacowane, na zaspokojenie sunny 110 zł. pol. 27 gr. przez publiczną licytacyą
tu w sądzie na dniu 15 Września r. b. o godzinie 3 po południu za gotowe pieniądze sprzeda-
ne będą.

Zaczym ktoby miał ochotę onych nabycia ma się na wyżej oznaczonym terminie i miejscu znajdować, wierzyciele zaś prawo zastawu nań mający napominają się, ażeby nie oczekując osobnych w tej mierze powołań, praw swoich podczas licytacji pilnowali, inaczej na tych którzyby się z pretensjami swoimi w czasie licytacji niezgłosili, żaden więcej wzgląd co do podziału szacunkowey summy miany nie będzie.

Gollmayer.
Nob. de Rangstein.
J. Pohlberg

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 5 Sierpnia 1803 roku.

Stosownie do rozporządzenia gubernialnego pod 19 Lipca t. r. liczbą 12,483 propinacza, Miasta Łukowa tudzież stragowe i targowe timteysze na trzy lata w dzierżawę wypuszczone będą. Wzywają się zatem ochotę dzierżawienia mający, ażeby 29 Września b. r. w Łukowie do licytacji pod przewodem komisarza cyrkularnego odprawiać się mający z zakładem dziesięciosetnym ceny fiskalney od propinacji 715 ryń. 39½ kr., a od stragowego z targowym 102 ryń. wynoszący staneli. Na licytacji ogłoszono resztę warunków dzierżawnych.

Dan w Radzinu 10 Sierpnia 1803.

de Hehn, starosta cyrkularny.

Podług odezwy od królewskiego rządu Pruss nowoschodnich do tutejszego C. K. Gubernium przesłanej wiadomo się czyni: że na instancją Ur. Karoliny z Sawiczow Witkiewiczowey, sukcesorowie z nazwiska i mieszkania niewiadomi, Maryanny z męża Stakiewiczowey, Alexandry Terelły z męża Jagniątowskiej i Eufrozyny z męża Korwiny Gniewińskich rodzeństwa, którzy na początku wieku ośmnaściego żyli, i część Gniewiszczyzny z czwartą częścią składającą się przez stryja ich Felicyana Gniewińskiego dziedzicznie posiadana, żonie jego Sterpechowskiej, zastawioną, a przez tę klasztorowi Franciszkanow Grodzieńskich przezastawioną, a od roku 1796 przez kamerę Białostocką odebraną, nad rzeką Lossosą około Grodka położoną mianowicie:

1mo Z nazwiska i mieszkania niewiadomi Descendenci, Maryanny Stakiewiczowey, Alexandry Terelły Jagniątowskiej, Eufrozyny Korwiny rodzeństwa Gniewińskich, którzy steriliter pomierać mieli.

2do Z nazwiska i mieszkania niewiadomi Descendenci Tomasza, Felicyana, Alexandra, i Jerzego Gniewińskich, którzy według deklaracji także steriliter pomierać mieli.

3tio Sukcesorowie Franciszka Gniewińskiego, jako to: Stanisław Konstanty i Maryanna Gniewiny, Rozalia i Eufemya Helmanowe z domu Gniewińskie i Elżbieta Kondracka, a jeżeli już nieżyją, Descendenci ich z nazwiska i mieszkania niewiadomi, wszyscy od Franciszka Gniewińskiego pochodzący.

4to Sukcesorowie brata jego Stefana Gniewińskiego, mianowicie dzieci i od dzieci Jana Gniewińskiego, wnuki i prawnuki Tomasza Gniewińskiego i jego sukcesorów, Terella Sawiczowa i wnukowie Tadeusza, Józefa, Ignacego i Benedykta Sawiczow, i matarka Tomasz Gniewiński i jego sukcesorowie jako descendenci Jana Gniewińskiego z nazwiska i mieszkania nieznanowi. — Zapozywają się niniejszym publicznie, aby w terminie dnia 17 Maja 1804 roku w tutejszym Pruss nowoschodnich Regencyi przed deputowanym Regencyi konsyliarzem Ebn osobiście lub przez plenipotentą, do którego zamiar, Labeziusz konsyliarz kryminalny, Raddatz Fiskal nadworny, Wrubel Fiskal kamery i adwokaci Mielecki, Michałowski i Wilczewski proponują się, stawili za sukcesorow legitimowali się i z sukcesorką zgłoszoną się Karoliną Witkiewiczową i kuratorem pozostłości, komisarzem Justycyi Jacobi rzecz czynili, ostrzegając ich, iż gdy przed lub w terminie nie zgłoszą się, prekludowani będą, tak iż majątność zastawna Gniewiszczyzna, zgłoszonej się sukcesorce Karolinie Witkiewiczowey, wydaną będzie, i chociaż po nastąpioney prekluzyi, aż do upłynienia preskrypcyi słuchanemi będą, to przecież na wszelkie dyspozycye przez zgłoszoną się sukcesorkę uczynione nad wspomnioną częścią zezwolić muszą.

Z C. K. Gubernium Galicyi zachodniej. Dnia 30 Lipca 1803.
Hrabia Sedlnitzki.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduje się drugi dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 4 Września 1803.

D O N I E S I E N I A.

Przez Magistrat C. K. Miasta Głównego Krakowa niniejszym publicznie oznajmuję się, że miejskie myto rogatkowe sposobem publiczney w dniu 5. Września r. b. o godzinie 9 rano w nowym magistratualnym pomieszkaniu odbywać się mający licytacyi na rok jeden to jest od dnia 1 Listopada r. b. do końca Października roku 1804 w arędownym warunkami następującymi wypuszczone zostanie.

Pierwsze Cena fiskalna na to miejskie myto rogatkowe na 24017 ryń. tym sposobem postanawia się, że owi którzy najwięcej dawac będzie arędę otrzyma, i obowiązany zostanie w tym przypadku gdyby od tey najwięcej ofiarowanej kwoty odstąpił i po tym powtornie zalicytowanie tego podatku nastąpiło oprócz utracenia 10 procentowego wadium 2401 ryń. 40 kr. także równie wszelki uszczerbek któryby przez powtorną licytacyą zmniejszenie się arędownego kwantum wypadło wszelką i inną udowodnioną szkodę bezsprzeciwienia nie powrócić.

Drugie. Powinien będzie arędator od czystego zysku zaarendowanego dochodu rogatkowego myta w przypadku gdyby ten zysk większy jak arędowna kwota okazał się, po wytrąceniu w tym tylko razie dozwolonych administracyjnych wydatków w kwocie 3,666 ryń. 40 kr. jednę posowę do kasy miejskiej złożyć i na ten koniec co dopobierania tego dochodu na mocy exultuacyj Taryfły podług już wyprowadzonego sposobu rachunkow czynienia, rachunek porządny ciągnąć i takowy złożyć, nie winny Krakowskiemu magistratowi przegładania tych rach. w ow jak często tegoż potrzeba będzie, dozwoić.

Trzecie. Kwantum arędowne w ratach miesięcznych przodkiem na dniu 1 każdego miesiąca do Krakowskiej kasy miejskiej płacic ma, inaczej bowiem arędator gdyby zapłata najdalej w dniach 3ch nie nastąpiła exekucyi oczekiwać powinien, kiedyby zaś złożenie arędownego kwantum aż do 15 dnia skutecznione nie było, sekwestracyi swey liczyć i oddalenia jego w drodze polityczney od arędy spodziewać się ma.

Czwarte. W dniach 14 po nastąpieniu doręczeniu kontraktu kancją dwoch miesięczney arędowney kwocie wyrównywiącą w gotowości albo sposobem bankowych papierow albowi też fideiuloryczne tym pewnie złożyć, gdy inaczej przed złożeniem tey kasy w posiadanie arędy przypuszczony niezostanie.

Piąte. Do tey arędy żaden żyd dopuszczony nie będzie, asi też od arędatora żyd do wspolney arędy przypuszczony bydź nie może.

Szoste. Każden zaarendowany tego rogatkowego myta życzący sobie ma się w wadium 2401 ryń. 40 kr. zaopatrzyć takowe przed zalicytowaniem w komisji licytacyjney złożyć które dopiero ten który najwięcej dawacy pozostanie, dokancjami wrachowac może; inszym zaś licytantom zaraz po skutecznionej licytacyi powrocone będzie, dalsze warunki kontraktowe kaźdodbiennie w tutejszym magistracie przyrzane być mogą. Wszyscy zatem życzący sobie tey arędy w miyscu i czasie wyżej rzeczonym zaopatrzyć się mają.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Głównego Krakowa.

Dnia 2. Sierpnia 1803.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi, Zachodniej, RR. Piotrowi i Justynie Szymońskiemu, Janowi Kańskiemu, na mocy prawa Celyi Xazza Lubomarskiego, Antoniemu Szatkowskiemu, Kasprowi Duszeniowi, Jozefowi i Elzbiecie Jezierskim, Stanisławowi Uszarskiemu, Noszarskiemu, Łukaszowi Bartosiewiczowi, Pawłowskiemu, przytożnił, także

rzycielom Mikołaja Piaskowskiego, na Dobrach Brzeście, iako też Ludzinia i Rudki kollokowanym, których miejsce mieszkania nie jest wiadome, Edyktem niniejszym publicznie wiadomo czynią: że C. K. Urząd Fiskalny imieniem Kościoła parafialnego w Janowicach i imieniem Konwentow Zakonnicy Karmelitanek Lubelskich, tudzież Zakonnicy Benedyktynki u S. Krzyża tu w Krakowie, na dniu 19 r. b. o zadekretowanie licytacji Dobr rzeczonych czyli raczej o podniesienie konkursu proźbę podał. Gdy zaś wierzycielu na Dobrach tychże razem kollokowanym, exdywizyi Dóbr może życzącym sobie, podług Naywyższego dekretu Nadwornego dobrodzieistwo służy, iż C. K. Urząd Fiskalny w summach pretendowanych zaspokoic, a w ten sposob przy Dobrach utrzymać się mogą; do rozstrzygnięcia przeto kwestyi, czy żądana licytacja Dobr i podniesienie konkursu ma miejsce lub nie? termin na dzień 14. Września r. b. na godzinę 9 zrana naznacza się, i wierzyciele wyżej wzmiankowani tym Edyktem wzywają się: ażeby na tym terminie albo osobiście albo przez pełnomocników specjalną pełnomocnością opatrzonych stanęli, i przed komisją w tey mierze odprawiac się mającą oświadczyli: czyli C. K. Urząd Fiskalny w summach kollokowanych, iako to: *1wszy* 10,920 zł. pol. 25 gro. — *2giew.* 612 zł. pol. 19 gro. Kościołowi Janowieckiemu własnych, iako też w summie 1933 zł. pol. konwentowi Zakonnicy Karmelitanek Lubelskich, tudzież w summie 1318 zł. pol. Konwentowi Zakonnicy Benedyktynki u S. Krzyża tu w Krakowie należących, się zaspokoic są gotowi; a w przypadku, gdyby go zaspokoic chcieli, żeby go zaraz w gotowiznie zaspokoili; gdyż inaczej stosownie do jego żądania konkurs podniesiony i podług praw eksystujących pertraktowany będzie. Wreszcie wierzycielom przerzeczonym zastępca oraz w osobie adwokata P. Wolickiego pod dniem dzisiejszym uftauawia się, z tym danym mu zleceniem: ażeby o ich mieszkaniu starał się dowiedzieć, potrzebne z nimi uczynił porozumienie czyli znieśnienie się, i na terminie wspomnianym stanął. O czym wierzyciele Edyktem niniejszym uwiadomiałą się z tym dodatkiem: żeby zastępcy uftauawionemu potrzebną dali informacyą.

W Krakowie d. 11. Czerwca 1803.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronensfelz S. P. R. Kawaler.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
Elsner.

Rozporządzenie Cesarzsko - Królewskiego Gubernium Galicyi Zachodniej.

O sprowadzeniu zagraniczney Cyny i podwyższeniu od niej Cta.

Cesarz Jęgodność raczył naywyższym nadwornym Dekretem pod dniem 9 przeszłego miesiąca Maia postanowić, ażeby sprowadzanie zagraniczney Cyny tylko przez zwyczajne komory pograniczo-kommercyonalne, tudzież rozwozenie iey na handel otwarty pozwolone, a cło od sprowadzania zagraniczney ogny w celney taryffie 1788 roku po ryń. 4 kr. 30 od cetnara postanowione, tak dla C. K. Dyrekeyi sprzedażowey produktów gornicznych, iako też dla prywatnych i kupców po ryń. 5 zł. od cetnara wyznaczone zostało. — Co się każdemu do wiadomości padaie. — Dan w Krakowie 10 Czerwca 1803.

Jozef de Urmenyia, krajowy Gubernator.

Jun de Platzer.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmują tym Edyktem P. Wincentemu Duninowi Ruchowskiemu: że P. P. Antoni i Maryanna Szymonscy małżonkowie u Sądow tych — o zapłacone summ 2000 zł. pol. i 18 czer. zł. z prowizyami, tudzież kwoty 268 zł. pol. 24 gro. — żatobę na niego podali i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosili.

Gdy zaś Sady to, nie mając wiadomości gdzie P. obżytkowany zostao, lub czy wcale u C. K. Państwach dziedzicznych anayduie się, onemuż adwokata tutejszego P. Kaspra Męciszewskiego, z tego szkoda i tego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. Państwa dziedziczo przepisanej, rozpoznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: d. 21 Września r. b. o godzinie 9 zrana w C. K. Sądach tutejszych sam stanął, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonego wesełnie przestał, albo nakoniec innego sobio patrona obrał, tego sądu tutejszym upomianę, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony za najchylotniejszą osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogod-

ność z zaniechania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać
být winien.

Jozef de Nikorowicz
Jozef de Cronenfels, S. P. R. Kawaler.
Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi Zachod.
W Krakowie d. 15. Czerwca 1803.
Bubna.

C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej uwiadomiamy niniejszym, iż się w
tutejszym Sądowym depozycie summy mały krydalney Jana hrabiego Potockiego znajduią,
i te za bezpieczną hypoteką, opłaceniem po 5 od 100 prowizyi oraz pośrednim wypowie-
dzeniem, komukolwiek bądź, czy to wierzycielowi teży krydy lub komu innemu pożyczone
będą; dla tego wszyscy, którzyby sobie życzyli, aby te pieniądze u nich lokowane były, do
tutejszych Sądów w tej mierze zgłosić się mają.

Gołaszewski.
Purtscher.
Müneh.

Z Rady C. K. Sąd: Szlach: Lubel: Galicyi Zachodniej
Dan w Lublinie 23. Lutego 1803.
Sahaneck.

Na dniu 20 Septembra r. b. zaaręduie się przez publiczne licytacye w Niepołomskiej
dyrekcyi kancelaryi Przewóz na rzecę Rawie przy Damianicach więcy dajacemu na dwa is-
dno po drugim następujące lata, ośm miesięcy, i dui trzynaście, to jest od 14 Sebr. 1804, a-
że do ostatniego 8bra 1807.

Cena fiskalna jest 61 zł. ryń. 15 kr.

Ochotę mające aredowawia, zapraszają się na w wspomniony dzień i godzinę 9 z rana do kan-
cellaryi dyrekcyi z tym dokładem, aby każden z 10 procentowym wadium, bez którego za-
den do licytacyi przypuszczony bydz nie może opatrzone być, tudzież czyni się wiadomo,
że żaden aeraryalny Restancyaryusz, członkiem licytantow bydz nie może i do licytacyi przy-
puszczony nie będzie.

Niepołomice dnia 19 Julii 1803.
Krommer.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Edyktem
Panom Janowi, Ferdynandowi, Xaweremu i Adamowi Bronikowskiem, tudzież Ludowice
z Bronikowskich Ziemiecki i Wiktorvi z Bronikowskich Mielecki s. p. Adama Bronikow-
skiego sukcesorom: że Pani Anna z Bronikowskich Ożarowska, Ludowika Chrzęstowska i
Teofila Rożycka u sądow tych — o przejęcie sprawy przez Adama Kurnatowskiego o za-
płacenie summy 17,950 zł. pol. 19 groszy z prowizyą i kosztem prawnym wniesioney — za-
tobę na nich podały, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosły.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie PP. obżatowani zostają, lubczy w całej
C. K. państwach dziedzicznych znajduią się, onymże adwokata tutejszego P. Wolickiego z
ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy
sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany, rozpocznie się i ukończony będzie; oni
przezo Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwanym to jest
dnia 28 Września r. b. o godzinie 9 z rana sami stanęli, albo jeżeli takie mają prawa
swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie
patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili, i podług przepisu tych środków pra-
wa używali, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym
razie wszelką niedogodność z zaniechania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu
C. K. praw przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels S. P. R. Kawaler.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 22 Czerwca 1803.
Bubna.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmiają tym Edyktem Panu Jędrzejowi Krauslowi: że Pan Aloyzy Kraufs u sądow tych — o zapłacenie summy 1854 zł. pol. — żałobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż obżałowanemu adwokatą tutejszego P. Wollckiego, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby wczasie przyzwoitym to jest dnia 6 Września r. b. sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczasie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wymińska mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels S. P. R. K.

Brzozad.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniey.
W Krakowie d. 27. Kwietnia 1803.*

Sierneck.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie, Galicyi zachodniey oznajmiają tym Edyktem JW. Władysławowi hrabi Branickiemu, że Józef Zwolański w sprawie zapłacenia summy 145 zł. pol. przeciw niemu żałobę podał i o pomoc sądu dopraszał się.

Gdy zaś sądy te dla jego za granicą mieszkania iemu tutejszego sądowego adwokata Stefana Chylńskiego, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług przepisanej dla Galicyi zachodniey prawa rozpocznie się i ukończonym będzie: przeto on niniejszym Edyktem upomina się, ażeby na dzień 12 Września r. b. o godzinie 9 rano sam się stawił i wyznaczonemu obrońcy dokumenta obrony przestał, albo nakoniec innego patrona obrał tego sądom tym wymienił, zgoła środków tych z prawa używał które do obrony swej sprawy za najsukuteczniejsze osądzi, gdyby tego nie uczynił i sprawy swej zaniebdał, szkodę stąd może wyinkła samby sobie przypisać był winien.

W Lublinie dnia 11 Czerwca 1803.

Gołaszewski.

Wrabetz.

Münch.

*Z Rady C. K. Sądów Slach; Lubel; Galicyi Zachodniey
Klimaszewski.*

Trzydziestego Września 1803 będzie w mieście Skalmierzu w tutejszym cyrkule położonym podług zwyczaju zrana i popołudniu tanteysza Propinacya mieyską na rok ieden od 1go Listopada 1803 do końca Października 1804 przez publiczną Licytacyą w dzierżawę puszczo-
na, a za cenę iey fiskalną procent do tychczasowy 650 rył. podany.

Niech zatem ochotę dzierżawienia mający oprócz Żydow, od tey dzierżawy wyłączonych, na dniu wyżej oznaczonem stanawszy w Skalmierzu, mają przy sobie Iota część ceny fiskalney na zakład. Warunki zaś kontraktowe przeyrzeć się mogą lub w Magistracie Skalmierskim, lub w tutejszey C. K. cyrkularney kancelaryi.

Z C. K. Urzędu cyrkularnego Krakowskiego na dniu 29 Lipca 1803.

Baron de Riedheim, starosta cyrkularny.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmiają tym Edyktem Xiężney Annie Sapieżyny, że Pan Jan Rogowski u sądow tych — o rozpoznanie i opisanie granic między dobrami Ruda i Orańsko zakwestyonowanych i o zrobienie Mappy geometryczney — żałobę na nią podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie ona została, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, oneyże adwokatą tutejszego P. Zarzeckiego, z iey szkoda i iey kosztem, zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; ona przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby wczasie przyzwoitym na dzień 24 Września r.

b. przeznaczonym sama stanęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody te zażalenie wyznaczonemu wczesnie przestała, albo nakoniec innego sobie patrona obrała, tego sądom iusteyszym wymieniła i podług przepisu tych środków prawa używała, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebdania wyniknącą mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winna była.

Pod nieb. tnośc JW. Prezesa

J. F. Kraus.

Jozef de Cronnenfels S. P. R. K.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakowskich Gall. Zachod.
Dan w Krakowie dnia 21. Czerwca 1803.

Elsner.

Kommissya wspólna przez Nayaśnniejsze Dwory dwa Cesarskie i Krolewsko Pruski do upadłych 6ciu bankow, to iest: UOr. Piotra Teppera, Karola Schultzza, Fryderyka Cabrita, Prota Potockiego, Macieja Łyszkiewicza, i Dawida Heyzlera, wyznaczona.

Wazne przedmioty niektóre Masly JW. Prota Potockiego tyczące się, a ułatwienia potrzebujące, nie dopuściły swey kommissyi zamierzoney (na dzień i święto S. Jana Chrzciciela r. b.) ukończyć zupełney dystrybucyi funduszow Masly JW. Prota Potockiego.

Do nieuskutecznienia tey czystey chęci i usiłowania swey Kommissyi, przyczyniło się po części niewniefienie zupełnie podług terminow oznaczonych, składki w reszcie od Wierzycieli Machnowieckich przypadający.

Lecz kiedy zawady wstrzymujące nkończenie dystrybucyi ułatwione zostały, i po wniefieniu części gotowizny w reszcie z składki wynikającej, rachunek z teyże składki pochodzący, do dnia 30 miesiąca Czerwca r. b. ciągnący się, w dniu tymże przez swą kommissyą iest decydowany; nayduże się więc bydy w stanie przyspieszenia požądanej dystrybucyi.

Zażęta przeto dziełem takowem, usiłowanie iey uwieńczającym, rozpoczyna nłożenie dystrybucyi funduszow Masly JW. Prota Potockiego, którą na dzień 15 miesiąca Września roku 1803 ukończyć zamierzyła. Dłaczego obwieszcza wszystkich Wierzycieli Masly JW. Prota Potockiego, ażeby zczynając od dnia 15 miesiąca Września roku 1803, do dnia 15 miesiąca Grudnia r. t. 1803, w celu odebrania sched wraz z satysfakcyą onymże przeznaczoną, sami przez siebie, lub przez umocowanych pełnomocnikow do swey kommissyi zgłaszali się, dokumenta oryginalne w Massie JW. Prota Potockiego likwidowane, w moc których satysfakcyia podług sched oznaczona będzie, przy odebraniu onych w administracyi teyże mally składali, bowiem po upłynionym tym czasie, schedy do Rządow i Sądow przyzwwoitych wraz z funduszami odestane będą, i iuz żadne zgłoszenie się do swey kommissyi, iako urzędowanie swe kończącej przyjęcie nie zostanie. Które to obwieszczenie, aby każdego interessowanego doszło wiadomości, takowe do Gazet wszystkich trzech krajow podać, tudzież do Sadow Szlacheckich Galicyjskich, rządow Gubernialnych Roslyjskich oraz Regencyy Krolewsko-Pruskich, w celu ogłoszenia onego rozestac Kancellaryi swey poleca.

Działo się w Warszawie, na sessyi Kommissyi. Dnia 1 Miesiąca Lipca roku 1803.

Raczyński.

(L.S.)

W. Lalewicz S. K. B. regent.

Z strony C. K. Dyrekcyi Kamegalnych Dobr Niepołomskiy ninieyszym czyni się wiadomo, iż d. 20 Września r. b. o godzinie 9 z rana, w kancelaryi C. K. dyrekcyonalney Niepołomskiy przez publiczną licytacyą karczma w wsi Damianicach położona na koszta terażnieyszey arendowney possessorki Franciszki Gotembiowskioy jako łamiący kontrakt, wraz z gruntem do tey karczmy należące u i z 11 korecy, 14 garcy składającym się, na dwa po sobie następujące lata naywięcej dającym w aręndowną possessyą wypuszczona zostanie.

Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena wynosi 250 ryń. 30 kr. rocznie, którey to fiskalney ceny dziesiąta część za wadium czyli zastaw przy licytacyney kommissyi w gotowiznie złożona bydy powinna. Konkurenci (wyląwszy Zydow i skarbowych dłużnikow) zechcą się wspomnionego dnia i godziny na wyznaczonym miejscu znajdować, gdzie im obowiązki kontraktu przed licytacyą w krajowym ięzyku dokładnie przeczytane zostaną. Przytym czyni się wiadomo, że dzierżawcy teyże karczmy wolne będzie sprzedanie łana i owsa. Niepołomice d. 5 Augusta 1803.

Krommer.

Per Cæs. Reg. Forum Nobil. Cracov. Gal. Occid. præsentibus, notum redditur Radum: Va-
entinum Pruski Canonicum Cathedralẽ Cracov. die 2 Feb. 1798 Cracoviæ ab intestato fatis
cessisse. Quare, qui ad hæreditatem post eundem defunctum relictam jus aliquod successio-
nis se habere credunt, hisce citantur, ut jura sua quoad hanc hæreditatem hic Cæs. Reg. Fori Nobilitatis
usque ad 12 Octobr. 1803 documentis fide dignis eo Certius deducant, quo secus ex legitimatis
illi, cui lex maxime favebit, hæreditas addicetur, ac extradetur. Datum die 13 Septem. 1800.

Jos. de Nikorowicz.

Jos. de Cronensels.

Roskoschny.

Ponieważ następujące Arendy w Państwie Makowie z końcem miesiąca Października r. b.
kończą się. Zaczynamy te powtórnie na trzy po sobie następujące lata, to jest od dnia 1 Listopada
r. b. aż do dnia ostatniego Października 1806 roku zaarendowane zostaną, iako to:

- 1) Karczma w Makowie przy tamtejszym Kościele leżąca, do której żadnych gruntów
nie ma, fiskalna czyli pierwsza wywołania cena wynosi 12 ryń. 30 kr. rocznie.
- 2) Karczma w wsi Ołteki położona, do której 7 korce gruntu należy, i do tej dzierżaw-
ca sam sobie tranek na jedną milę dowozić powinien, prætium fisci wynosi rocznie
14 ryń. 36 kr.
- 3) Wolne łowienie ryb w rzecę Skawie, prætium fisci 22 ryń. 36 kr.
- 4) Wolne szenkowanie Wina i Miodu, w karczmach Makowskiej, Ołtieckiej i Sidziń-
skiej; i nakoniec
- 5) Propinacya Piwa i Wodki wsi kameralney Sidzina, prætium fisci wynosi 550 ryń.

Licytacya tych wyżej specyfikowanych dwóch Karczm, tudzież wolnego Wina i
Miodu wyszynku, także łowienia ryb w rzecę Skawie, odprawiona będzie w Kancellaryi
Prefektury Makowskiej d. 19 Septembris r. b. o godzinie 9 zrana;—Licytacya zaś Propinacyi
wsi kameralney Sidziny. trzymana będzie d. 21 Septembris r. b. w zwyczajnych rancych go-
dzinach w Kancellaryi C. K. cyrkularnego urzędu w Myślenicach.

Konkurenci (wylawszy Żydow) zapraszają się na wspomniane dwa dni godzinie 9 z rana
to jest: na d. 19 Septembris r. b. do K. Makowskiej Prefekturalney Kancellaryi, i 21 Septem-
b. r. do Myślenickiej C. K. cyrkularney Kancellaryi, którzy zechcą się dzieścić procentowym
zastrawem (vadium), bez którego nikt do licytacyi przypuszczonym nie będzie, w gotowiznie
zaopatrzyć. — Z Urzędu C. K. Dyrekcyi Kameralnych Dobr.

W Niepołomicach d. 13. Augusti 1803.

Kommer.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaywiają tym Edyktem Panu
Franciszкови Grabiańskiemu: że P. Jozef Jakliński usadow w tych — o odprawienie aktu granicz-
nego na gruncie między Dobrami Lesny, Rysow, Ryczow mały, i Rodaki — załobę na niego
i na C. K. Urząd fiskalny konwentowi OO. Kamedułow Bielańskich iako Dobr Ryczowa małego
w Cyrkule Krakowskim Posleslorowi allystuiący podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość
wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaie lub czy wcale w Ces. Krol.
państwach dziedzicznych znayduie się, onemuż adwokata tutejszego P. Hołowkę z jego szko-
dą i jego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej
na C. K. państwa dziedziczne przepisanej rozpocznie się i zakończony będzie; on przeto
Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest dni 15 Pa-
ździernika r. b. sam stanął, albo jeżeli iakie mał prawa swego dowody, te zastępcy wyznacz-
nemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wy-
mienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskutecz-
niejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikając mo-
gącą samby sobie podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronensels S. P. R. Kawaler.

W. Roskoschny.

Z Rady Ces. Krol, sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej.
W Krakowie dnia 9 Lipca 1803.

Bubna.

C. K. Sąd Prowineyonalny Szlachecki Lubelski Galicyi Zachodniej. — W wszystkich kom

o tem wiedzieć należy niniejszym Edyktem obwieszczać! Ponieważ Sąd niniejszy na podnie-
szenie zbiegu wierzycielow do wszystkich Dóbr ruchomych i nieruchomych zmarłego Ignacego
Zakrzewskiego w Galicyi Zachodniej zaaydujących się zezwolił. Przeto każdy, któryby do
zanieśienia, na przeciw rzezonemu dopiero dłużnikowi sprawiedliwej iakiey pretensyi sądził
mieć prawo, powołnie się ażeby aż do d. 15 Października 1803 z swoią pretensyą w sposobie
formalney żałoby przeciw adwokatowi Ratyńskiemu zastępcy konkursowey masy do tutey-
szych Sądow Szlacheckich podał, i w niej nietylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też pra-
wo, mocą którego w tey lub owey klasie umieszczonym bydz pragnie okazał. Po upłynieniu
wspomnionego dnia nikt więcey słuchany nie będzie, ci zaś którzyby swoich pretensyy aż do
czasu owego nie podali, co się tyezy wszystkiego majątku w Galicyi Zachodniej zaaydują-
cego się na przeciwko wspomnionego dłużnika bez wyięcia, i na ów czas odsądzeni będą, cho-
 chociaźby prawo kompensacyi po sobie mieli, lub chociaźby też o własne iakie dobro z tey
masy domagali się, lub chociaźby ich pretensya na nieruchomych iakich Dobrach zadłużonego
zapisana była tak dalece, że takowi wierzyciele gdyby co do masy winni byli, tenże dług,
mimo prawa kompensacyi własności, lub zastawu, któreby im służyło, zapłacić będą po-
wiani.

Nareszcie wszystkich wierzycielow zapadłego w krydę pomienionego dłużnika niniejszemi
obwieszcza się, iż do obrania administratora majątku i deputacyi wierzycielow kommissya na
dzień 19 Października 1803 wyznaczona jest, w którym dniu o godzinie 9 przed południem
w miejscu tuteyszego Sądu stawic się, i podług przepisu §. 86 ustawy sądowey zachować się
mają; jeżeliby komplancya z kredytorami dnia tegoż traktować się mająca, do skutku nie-
przyszła. — Dan w Lublinie dnia 20 Czerwca 1803.

*Gótaszewski.
Friedenthal.
Münch.*

*Z Rady C. K. Sądow Sza: Lubel. Galicy Zachodniej
Klimaszewski.*

Magistrat Miasta C. K. Krakowa, niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż na żą-
danie prawem przekonywającego P. Alexandra Węgierskiego na zaspokoienie summy 1750 zł.
pol. z prowizyą i wydatkami prawnymi, kamienica zmarłego Antoniego Gegembaura prawem
pokonanego na ulicy S. Jana pod Nr. 482 stojąca ryń 2328 kr. 30 oszacowana dnia 20 Paździej-
r. b. o godzinie 3 popołudniu tu w Sądzie sposobem publiczney licytacyi sprzedawana za go-
towe pieniądze będzie, każdy więc kupienia oneyże chęć mający, opatrzywszy się w iotą
część szacunku na zakład, niechay się w wyznaczonym czasie tu w sądzie zaayduie; Wie-
rzyciele zaś prawo zastawu nań mający, napominają się, ażeby nie oczekując osobaych w tey
mierze powołań praw swoich w czasie licytacyi pilnowali, inaczey na tych, którzyby się pod
czas teyże z żądaniem swoiem niezgłosili, ani przeciwko kupicielowi tey kamienicy, ani prze-
ciwko teyże samey kamienicy prawa mieć nie będą, ale swego zadosyć uczynienia z szacunku
przedaży lub innego dłużnika majątku poszukiwać będą musieli.

*Gollmayer.
Łodziński.
Hirschberg.*

*Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.
Dnia 15. Lipca 1803.
Hohn.*

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym publicznie
wiadomo czynią: że dobra Bugay, Domaniowizna i Ułaski w cyrkule Sandomirskim leżące,
Woyciecha Stanirowskiego dziedziczne, w summie 29,840 zł. pol. 20 gr. oszacowane, na żą-
danie Franciszki Stanirowski, w celn pozyskania satysfakcyi summy 15,000 zł. pol. i 3305
zł. pol. z prowizyą i kosztem prawnym ewinkowaney, w drodze exekucyi przez licytacyą pu-
bliczną sprzedawane będą, i że termin do tey licytacyi w C. K. sądach tuteyszych odbywać się
mającey na dzień 29 Października r. b. na godzinę 9 z rana jest naznaczony.

Wszyscy zatym kupna tych dóbr zvczający sobie, którzy na dniu rzezonym zaayduwać
się mają, uwiadomią się tutaj o warunkach, pod ktoremi dobra te sprzedawane będą:

Imo Złoży każdy kupniący na kaucyą wadyum dziesiątą część szacunku wynoszące.

Edo Powinien będzie kupniący w 4 tygodniach po licytacyi sumnę szacunkową na licy-

acy podaną do depozytu sądowego złożyć; gdyż inaczej z tego szkodą i tego kosztem nowa licytacja rozpisana będzie; iednakże.

gto Obowiązany będzie kupujący długi na tych dobrach może ciężące w proporcji ofiarowanej summy szacunkowej na siebie przyjąć, gdyby wierzyciele przed umowioną może awizacją czyli wypowiedzeniem kapitału zapłaty przyjąć niechcieli.

Wszyscy oraz wierzyciele bezpieczeństwa mający, którzy osobnego wezwania spodziewać się nie mają, do zgłoszenia praw swoich przed, lub w samym licytacji terminie tym Edyktom wzywają się z tym upomnieniem, że inaczej nie już dobra wspomniane, ale jedynie reszta summy szacunkowej fundusz na satysfakcją ich pretensyi służyć będzie.

W Krakowie dnia 19 Lipca 1803.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels S. P. S. K.
Brzrad.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Krakow. Galicyi Zachod.
Siernecki.

Dnia 1 Października r. b. o godzinie 9 z rana w kancelaryi C. K. prefekturalnej Jadownikiej użytek z 30 w Jadownickim folwarku znajdujących się krow doynych, na 3 po sobie następujące lata, to jest od 1 Listopada 1803 do ostatniego Grudnia 1806 roku przez publiczną licytacją najwyższemu ofiarującemu w arendę wypuszczony zostanie.

Dążący do tej arendy, (wyiawszy żydów) mają się wyznaczonego dnia i godziny, w wspomnioney Jadownikiej kancelaryi znajdować, i dziesięć procentowym wadium 18 zł. ryń. wynoszącym zaopatrzyć się. Fiskalna czyli pierwsza wywołania cena wynosi od jednej krowy 6 zł. ryń. rocznie kondycye tej arendy przed zaczęciem licytacji zgromadzonym konkurentom w kraiowym języku dokładnie przeczytane zostaną, które każdego dnia w kancelaryi prefekturalnej Jadownikiej przeżyć można.

Z Urzędu C. K. Direkcyi kameralnej Niepołomskiej.
W Niepołomicach dnia 16 Augusti 1803.

Krammer.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktom P. Stanisławowi Pieniążkowi: że żyd Gimpel Litm-nnowicz usądow tych — o danie komornikowi Winnickiemu potrzebnego zlecenia, ażeby dekret k-lloacyjny w krydzie Mikołaja Piaskowskiego na dobrach Łagowie exekwował — załobę na niego po dał, i o pomoc sądu ile sprawiwalność wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie on z staie lub czy wente w C. K. Państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż P. Stanisławowi Pieniążkowi adwokata tutejszego P. Urbńskiego, z tego szkodą i tego kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. Państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktom niniejszym tym koncessem upomina się, ażeby dnia 18 Października r. b. gdzie proces oralny w tej sprawie asumowany będzie, sam stanął, albo jeżeli inkie ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu wcześniej przostał, albo nakoniec innego sobie patrena obrał, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych srodkow prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą samoby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels S. P. R. K.
Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlach. Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 16 Lipca 1803 roku.

Siernecki.

Wezwanie C. K. Gubernium Galicyi Zachodniej, uwiadomia Żyda Laysera Besenflyla, z wioski nad rzeką Pilicą leżącej Inowłodz zwaney do Dominium Gielzowa w Cyrkule Kolskim należącej, za granicę wyszłego, a dotąd nie powracającego, ani o przyczynie swego bawienia nie donoszącego, ażeby w przeciagu 4 miesięcy od ogłoszenia niniejszego wezwania powrócił, lub oczekiwał postąpienia z sobą jako z emigrantem podług przepisu prawa.

W Krakowie d. 28 Czerwca 1803.

Sedlnitzki.